

NEJROZŠÍŘENÁ
NEJLEPŠÍ ČE.
TÝDENNÍK N.
ZÁPADÉ

POKROK ZÁPADU

BEST ADVERTISING
MEDIUM IN THE
GREAT NORTHWEST

VĚNOVANÝ ZÁJMŮM NAŠEHO ČESKÉHO LIDU V AMERICE.

ZALOŽEN R. 1871.—RO. 44.

OMAHA, NEBRASKA, DNE 9. ZÁŘÍ 1914.

ČÍSLO 8.

VÁLKA

Poslední zprávy z bojišť evropských.

Zprávy ze staré vlasti.

Proč ustoupili spojenci ve Francii, o tom praví francouzský důstojník asi takto: "Spojenecká vojska musela ustoupiti, stá- le na ústupu zápasíce. Ústup byl velikou obětí, zvláště zdál se býti podivným anglickému vojsku, ale konečně byl přesně proveden. Proto, že to vojínům bylo nařizeno. Byl totiž pozorován obchá- zečí plán německých vojsk, kte- rá chtěla zasáhnouti levé křídlo Angličanů. Němci útočili zblízka a není příkladu v historii, že by ně- kdy byl tak neúnavný a prudký útok některým vojskem učiněn. Měli také početní převahu. Ztrá- ty jejich jsou ovšem obrovské. — Mezery, které jsme učinili v je- jich řadách, byly zaplněny co nej- rychleji. Jejich dělostřelectvo střílelo v naše řady prudce a bez ustání. Útok na francouzské řa- dy byl nehorší u St. Quentin. — Bylo viděti, že Němci ženu svo- je vojáků takřka na jatky. Hrů- zy, které následují pochodům Něm- ců a ukrutnosti, kterých se do- pouštějí, mají pro ně velký vý- znam. Rolníci a pokojní občané opouští svoje přibytky a zanechá- vají spousty potravy a plíce.

"Nemohu ovšem podati přes- nou zprávu o tom, proč spojenci ustoupili před návalem Němců, ale neméně mohu říci, že spolen- ci ustupovali proto, že Namur padl, čímž byl změněn celý plán spojeneč. Spojenci zakládali své operace na tom přesvědčení, že se Namur ubrání delší dobu, snad několik týdnů. Pádem Namuru bylo umožněno Němcům provésti oběhnutí levého křídla spojeneč. — To bylo šťastné zneškodnění prá- vé ústupu spojeneč. Ústup děl se tak daleko, že Němci dotýka- jí se již vnějších obranných opě- vnicí Paříže.

Němci nechcejí Paříž, když spo- jenecké vojsko není v ní. Z Lon- dýna se oznamuje, že Němci ne- mají v úmyslu táhnouti na Paříž leda tehdy, když bude vojsko spojeneč v ní. To však se nikdy nestane, někteří pohyby něme- ckých armád směřovaly k tomu, aby vojska spojeneč zatlačily do Paříže. Chtěli oběhnutí křídla spo- jenecké armády, ale nezdálo se jim to. Jinými slovy, stálý po- stup Němců skončil a právě tak skončil strategický ústup spolen- ců. Dojde jistě nyní k největší bitvě, jaká kdy byla svedena, a- ni bitvu u Zamoče a Lvova ne- vyjímaje. To znamená, že posta- vení Němců není dnes tak úspěš- ným, jak se zdálo před týdnem, kdy armády spojeneč byly všude na ústupu. Jest možno, že tento týden dostaneme zprávy o lepším vývoji událostí ve prospěch spo- jeneč.

Rakouané vidí spásu dnes jen v Německu. Zpráva z Říma udá- va, že ve Vídni se dozrává, že ra- kouanské vojsko utrpělo v Hallách strašnou porážku a že jest pře- svědčeno, že nezbyvá tof jiné zá- chrany, než vítězný postup něme- cké armády. Tvrdí se, že Rakou- sko požádalo Německo, aby mu poslalo několik svých 420 mili- metrových děl do Hallé.

Dle úředních ruských zpráv lí- ruský je přesvědčen, že vojsko musí a ještě větší úsilím napa- dnouti německé vojsko, až poráž- ka ruské armády byla u Tannen- berku těžká, je to jen novou po- bídkou, aby byla zahájena ještě úspěšnější akce.

Ve staré vlasti, jak jsme zvě- řovali z novin, které nás došly, je klidno. Znamenali jsme sice zprávy anglického spojeného tí- sku, které hltají Prahu, jako sílu revoluce a krvavého povstání a poznamenali jsme, že nechceme činiti z toho žádných zvláštních závěrů, jid pro to, že zprávy přišly z tak podivných pramenů. — Vzpomínám českých pluků, které

věřili, ne snad, že byly tak veli- ké a krvavé, jako je zprávy říci- ly, ale věříme i dnes, že nechtěl vojáků tu a tam vyběla se ve le na ústupu zápasíce. Ústup byl velikou obětí, zvláště zdál se býti podivným anglickému vojsku, ale konečně byl přesně proveden. Proto, že to vojínům bylo nařizeno. Byl totiž pozorován obchá- zečí plán německých vojsk, kte- rá chtěla zasáhnouti levé křídlo Angličanů. Němci útočili zblízka a není příkladu v historii, že by ně- kdy byl tak neúnavný a prudký útok některým vojskem učiněn. Měli také početní převahu. Ztrá- ty jejich jsou ovšem obrovské. — Mezery, které jsme učinili v je- jich řadách, byly zaplněny co nej- rychleji. Jejich dělostřelectvo střílelo v naše řady prudce a bez ustání. Útok na francouzské řa- dy byl nehorší u St. Quentin. — Bylo viděti, že Němci ženu svo- je vojáků takřka na jatky. Hrů- zy, které následují pochodům Něm- ců a ukrutnosti, kterých se do- pouštějí, mají pro ně velký vý- znam. Rolníci a pokojní občané opouští svoje přibytky a zanechá- vají spousty potravy a plíce.

"Nemohu ovšem podati přes- nou zprávu o tom, proč spojenci ustoupili před návalem Němců, ale neméně mohu říci, že spolen- ci ustupovali proto, že Namur padl, čímž byl změněn celý plán spojeneč. Spojenci zakládali své operace na tom přesvědčení, že se Namur ubrání delší dobu, snad několik týdnů. Pádem Namuru bylo umožněno Němcům provésti oběhnutí levého křídla spojeneč. — To bylo šťastné zneškodnění prá- vé ústupu spojeneč. Ústup děl se tak daleko, že Němci dotýka- jí se již vnějších obranných opě- vnicí Paříže.

Němci nechcejí Paříž, když spo- jenecké vojsko není v ní. Z Lon- dýna se oznamuje, že Němci ne- mají v úmyslu táhnouti na Paříž leda tehdy, když bude vojsko spojeneč v ní. To však se nikdy nestane, někteří pohyby něme- ckých armád směřovaly k tomu, aby vojska spojeneč zatlačily do Paříže. Chtěli oběhnutí křídla spo- jenecké armády, ale nezdálo se jim to. Jinými slovy, stálý po- stup Němců skončil a právě tak skončil strategický ústup spolen- ců. Dojde jistě nyní k největší bitvě, jaká kdy byla svedena, a- ni bitvu u Zamoče a Lvova ne- vyjímaje. To znamená, že posta- vení Němců není dnes tak úspěš- ným, jak se zdálo před týdnem, kdy armády spojeneč byly všude na ústupu. Jest možno, že tento týden dostaneme zprávy o lepším vývoji událostí ve prospěch spo- jeneč.

Rakouané vidí spásu dnes jen v Německu. Zpráva z Říma udá- va, že ve Vídni se dozrává, že ra- kouanské vojsko utrpělo v Hallách strašnou porážku a že jest pře- svědčeno, že nezbyvá tof jiné zá- chrany, než vítězný postup něme- cké armády. Tvrdí se, že Rakou- sko požádalo Německo, aby mu poslalo několik svých 420 mili- metrových děl do Hallé.

Dle úředních ruských zpráv lí- ruský je přesvědčen, že vojsko musí a ještě větší úsilím napa- dnouti německé vojsko, až poráž- ka ruské armády byla u Tannen- berku těžká, je to jen novou po- bídkou, aby byla zahájena ještě úspěšnější akce.

Ve staré vlasti, jak jsme zvě- řovali z novin, které nás došly, je klidno. Znamenali jsme sice zprávy anglického spojeného tí- sku, které hltají Prahu, jako sílu revoluce a krvavého povstání a poznamenali jsme, že nechceme činiti z toho žádných zvláštních závěrů, jid pro to, že zprávy přišly z tak podivných pramenů. — Vzpomínám českých pluků, které

věřili, ne snad, že byly tak veli- ké a krvavé, jako je zprávy říci- ly, ale věříme i dnes, že nechtěl vojáků tu a tam vyběla se ve le na ústupu zápasíce. Ústup byl velikou obětí, zvláště zdál se býti podivným anglickému vojsku, ale konečně byl přesně proveden. Proto, že to vojínům bylo nařizeno. Byl totiž pozorován obchá- zečí plán německých vojsk, kte- rá chtěla zasáhnouti levé křídlo Angličanů. Němci útočili zblízka a není příkladu v historii, že by ně- kdy byl tak neúnavný a prudký útok některým vojskem učiněn. Měli také početní převahu. Ztrá- ty jejich jsou ovšem obrovské. — Mezery, které jsme učinili v je- jich řadách, byly zaplněny co nej- rychleji. Jejich dělostřelectvo střílelo v naše řady prudce a bez ustání. Útok na francouzské řa- dy byl nehorší u St. Quentin. — Bylo viděti, že Němci ženu svo- je vojáků takřka na jatky. Hrů- zy, které následují pochodům Něm- ců a ukrutnosti, kterých se do- pouštějí, mají pro ně velký vý- znam. Rolníci a pokojní občané opouští svoje přibytky a zanechá- vají spousty potravy a plíce.

generála Joffra se ustavičně ú- spěšně provádí. Vojsko spojeneč zahadlo nepřítel. U Preey sur Oise zvítězila armáda generála Pau-a nad císařskou gardou, kte- ré velel korunní princ německý. Tato garda byla pry úplně zničena.

Těžká děla do Paříže jsou do- pravována z Calais, Boulogne a Cherbourg, aby jim byla sešle- na obrana Paříže. Dvacet pět tí- síc mužů námořní pěchoty prošlo v minulých dnech Paříž.

Sienkiewicz, známý polský spi- sovatel, jehož román Potopa prá- vě jsme začali uveřejňovati, vy- dal prohlášení k Polákům v Ra- kousku, aby bojovali proti Ru- sům.

Rusové zahali rakouské vojs- ko u Kolmu. Ruský generál štáb vydal následující úřední zprávu: V okolí Ravy (třicet dvě míle severozápadně od Lvova) ruské vojsko svádí ustavičně půt- ky. Rakouské vojsko, které chtě- lo proniknouti ke Kolmu, je na ústupu, odraženo jsou ruským vojskem, které zajalo mnoho ra- kounských vojáků a ukofistilo mnoho děl a nábojů. Pět set ra- kounských vojáků bylo dopraveno do nemocnic, neboť trpí úplaví- cemi, která prý je v rakouském vojsku silně rozšířena. Na německé hrani- ci byly pouze nepatrné přestřel- ky a potyčky.

Z Odešy dochází zpráva, že ru- ské vojsko obsadlo Černovice. — Toto hlavní město Bukoviny bylo obsazeno bez boje.

Dle zpráv z Paříže druhé ra- kouanské vojsko utrpělo velkou po- rázku a bylo donuceno k ústupu s velikými ztrátami.

Rusové obléhají Přemyšl, jež jest jednou z nejtvrděších rakous- kých pevností.

Všechny okolnosti nasvědčují tomu, že v Rakousku jest hlad a že bude úplně vyhladověno.

OSOBNÍ SVOBODA.

Píše Louis N. Hammerling, předseda Asociace ctiojazyčných časopisů.

XVI.

Stává město, jež by mělo býti bezexemplární, s mnoha mlémi krásného pohřebí a velkému množství vody. Pouze několik lodí na tomto pohřebí je při- stupno koupání pro masy, stís- něně v tenementních domech a na některých těchto bodech by- ly zřízeny veřejné koupelny, jež jsou hojně navštěvovány lidem v těchto parných dnech.

Stalo se, že na některých těch- to veřejných pohřbích několik mladých neurvalců obtěžovalo koupající se ženy svojí nezádu- kožností. Byly podány žá- lohy. A co učinila správa? Za- kázala viníky? Poslala policii, aby zamezila tyto nepřístojnosti v budoucnosti?

Nikoliv. Hradba byla zřízena k pohřebí do vody a koupající jsou rozděleni. Muž a žena ne- mohou se více koupat společně. Jeden musí jít na jednu stranu hradby, druhý na druhou.

Každý ví, co pro tisíce lidí zna- mená to, že nemohou se koupat, poněvadž většina žen nemůže jít do vody bez pomoci. A jestliže dříve některé ženy byly bez př- včích, nyní všechny ženy vy- běc musí být bez nich. Násled- kům toho vystaveny jsou obtěžá- vání více, nežli by snad byly ve vodě.

Čelá obce trpí velkým omezo- váním, poněvadž několik lidí cho- valo se neslušně. Ti, kdo si ne- přeji policejního dozoru, trpí nejvíce.

Jednem veřejné morálky spá- chán byl čin absolutního morál- ního bankrotu a svoboda lidu je více omezena.

V jiném blízkém městě — má- lem veskovském městě — lidé, nejspíše zvyklými na moderní koupací obleky, tak byli zaudat- uáni pozorování koupajících, že místní drobnévoce hasičstvo zanedbalo svoji povinnost a do- pustilo vyhubení budovy, poně- vad bylo příhodou ohrožena poho-

dem na koupající, kteří zdáli se dosti "teplými", třebaže o něco méně, nežli oheň. Následek to- ho byl, že zavedena byla censura koupajících obleků.

Nejsou to žádné velké věci, by se o nich jednalo v publikaci, vě- nované nejvyšším zájmům této velké země. Avšak jest dobře pozorovati signální vlajku při prvém zavanutí, aby se mohlo posoudit, odkud přijde bouře. Jsou to tyto malé věci, jež se o- dehrávají, když veřejná pozor- nost není vzbuzena a obráćena k nim, jež věrně naznačují běh u- dálostí, právě tak jako člověk spíše prozrazuje svůj charakter v malých nepovšimnutých věci, nežli při velkých věcích, jež vy- staveny jsou veřejné pozornosti.

Věci ty mohou být slámou, ni- čím více. Avšak ony ukazují směr větru. A vedle toho mno- ho stébel slámy na hromadě mů- že tvořiti velmi silnou hráz. Ně- kolik stébel slámy nemůže uza- vřít člověka, ale velká hráz mů- že jej s úspěchem uvěznit.

A je to po těchto stéblech, že naše svobody jsou nám odnímá- ny jedna za druhou.

Vypukne-li epidemická střelba ve městě, zavádíme zákony, za- kazující nosení skrytých zbraní anebo zakazujeme prodej střel- ných zbraní. Kdo poslouchá to- ho zákona? Gunman, proti ně- muž má býti naměřen? Anebo je spíše ozbrojován mírumilov- ný občan a zbavován ochrany, kterou mu policie nemůže po- skytnout?

Nynější úsilí vydávati zákony a pravidla v této zemi znamená vnučování okovů velké mass normálních, zákonů dbalých ob- čanů, které snad byly by oprá- věně pro malou frakci abnor- málních, zákon porušujících jed- notlivců. Pro tyto poslední o- mezení, ve vážných případech u- vězňení v trestnici aneb asyly je nutnosti. Pro velkou většinu řádných občanů taková omezo- vání jsou nemístným zkracová- ním jejich osobní svobody.

To však není vše. Ona nejen omezují osobní práva těch, kdo jsou oprávněni ku nejniplnějším užívání jich a poníže je omezo- váním, oprávněnými jen pro zločince anebo šílene, nýbrž po- vzbuzují tyto poslední, poněvadž umožňují jim stěrásti morální zodpovědnost svalováním svých zločinů na okolnosti, v nichž žijí.

Ku jak dalekosáhlým konceům to může vésti, je nejlépe illu- strováno tímto výňatkem z Chat- tanooga, (Tenn.) Times:

Oznamujeme, že několik tisíc chovaně Pennsylvanské trestni- ce podepsalo petici pro národní prohibici, přikládajíce svůj zlo- činný úpadek lihovinám. Mnohé miliony jejich spolehnoutů, kte- ři zůstali poctivými a váženými vzdor lihovinám mají zapřítí sa- mi sebe, aby zadrželi tyto sta- lé zvrhlíky. Avšak dříve musí býti dána záruka, že nevníkne žádné jiné zlo, jež by se stejnou určitostí budilo jejich zločinné náklonnosti. Jest celkem dobře učiniti z těchto lidí strážce zákona, policii a konstáblu, avšak mužný, plnokrevný, samostatný občan se vzpírá proti tomu, aby byl strkádo jednu třídu s nimi."

Nemocnění a vězeňská opatře- ní pro zdravé, přičetné, sebev- domé občany svobodné země? Že je hrstka zločinců, kteří u- čení byli falešnou propagandou, aby věřili anebo předstírali, že nejsou morálně zodpovědnými za své skutky, nýbrž je něco mimo ně je degradoválo k uvnějšku neblahému stavu vzdor jejich lepšímu úmyslu?

Bude-li přípuštěno páchaní po- dobých věcí, snad vrátíme se ke dnům, kdy, jako stalo se v Anglii podle "The Gentleman Magazine" z roku 1748 při křti- ních v Haddingtonu, Surrey, že kajná po odstranění deska polo- žila je k ohni na místě do kolč- ky, kde dříve uhořelo k smrti náčez se vymouvala, že násled-

kem pítí zhavena byla smyslů, což mělo za následek, že uznána byla nevinnou. Kdybychom mo- hli tak snadno odhodit morální zodpovědnost, co by se stalo ze sebeovládání? Neboť, nemáme-li morální kontroly, umožňujeme o- právněnost nucené kontroly ce- stou zákona.

Naši odpůrci nechápou, že ne- může být mravnosti bez svobody, že pořádek ve vězení není zalo- žen na morální kontrole, že vy- hovování zevnějším formám řád- ného chování je pouze podrobo- váním se močí zákona nebo zvy- ku, že vnučováním lidu zákonů na širokém podkladě, aby nemo- hli spáchat činy, jež zákon tres- tá, ničí půdu, ve které pouze klíčení může mravnost, jež je svobodou voliti mezi dobrým a zlým. Pravili jsme v dřívějším článku, že není sebeovládání bez svobody. Ani mravnosti není bez svobody.

Praví se, že jsou to morální sí- ly země, jež podlejí se na nyně-ším boj o vyloučení lihových ná- pojů ze Spoj. Států cestou záko- na. Kdyby lidé, kteří tvrdí o so- bě, že představují morální síly země, uvažovali hlouběji, shleda- li by, že pokusy o zničení svobod lidu útočí vlastně na základy mravnosti. Podaří-li se jim zni- čit svobodu, zničí automaticky mravnost.

Naši svobody nejvíce milovní- lidé jsou současně nejmravnější- mi. Jestliže jejich láska ku svo- bodě nutí je, aby se vzpírali pro- vádění neliberálních zákonů, je- jich smysl pro mravnost bude je stejně nutkat, aby se vzepřeli proti pokusům o vnučování jim spůsobu života, jenž hodí se pou- ze pro ty, kdo jsou mravně ne- spůsobilými a pro něž je třeba, aby dáni byli pod dozor.

Není sice směrem listu tohoto propůjčování jej ku osobním tré- nicím jiných, tentokrátě však jsme uznali, že velké bezpříčij bylo panu J. Klabouchovi učiněno managery "O. A." a jejím šéf red. p. Janáčkem, když p. Klabou- cha, vzdor smlouvě jeho s doty- cým závodem, místa zbavili.

Máme po ruce jeho odpověď "O. A.", avšak uznali jsme, že tak bezcharakterní list téměř za- odpověď ani nestojí. Konstatuje- me pouze z oné odpovědi, že, co oni p. Klabouchovi vyčetali, psali sami — milovník "Gambri- na" Janák diktoval a sleč. Rosie s ú- směvem na stroji psala — původ- ní rukopis má pan Klabouch v ru- ce. A nejen to, učení red. "Ho- spodáře," přes ten dobytek, pan Janák, uveřejnil článek o umě- lém hnojení jako svůj článek, který však vystříhl ze starého "Hospodáře," jež napsal bývalý jeho redaktor p. Kroupa. Když pak to prošlo, pokusil se téměř celé číslo "Hospodáře" "vyředi- govat" výstřihky ze starých čísel "Hospodáře," aniž podal původ. Víme, že nůžky u redaktorů jsou pověstnými, že by ale vystříhali- je ze svých vlastních listů, bez u- dání pramene, o tom jsme nemě- li ani zdání. A že jest to prav- dou, o tom se může každý pře- dnat "Hospodáře" sám přesvěd- čit. Proto neuvěřujeme "Zaslá- no" pana Klaboucha, poněvadž věc- ná a logická odpověď takov- ým lidem je marná, neb pro ně slovo "poctivost" významu ne- má.

Slečna Růžena, milovník "Gambri- na" Janák a Prácheňský (Stu- lík) řádnému listu a poctivým li- dem na jejich výpady v jejich plátku "O. A." za odpověď ne- stojí.

V. Bureš.

— Dr. O. A. Thomas, bývalý řídící normál školy v Kearney a nyní republikánský kandidát pro úřad státního školozorce, založil nový soukromou normální školu v Nelson.

Česko-Americký Venkov jest listem pro každého domáho muže, ženu a dítě. Každý má na- lehnout na nejlepší stráně listu pro sebe.

NAŠE NÁVŠTĚVY.

* V min. týdnů dávný náš pří- tel p. Ant. Pitela z Wahoo, Neb., zaslal nám dopis, v kterémž nám sděluje, že při posledních pří- márkách v Saunders okrese mezi jinými vítězi na listku neodvislé strany nachází se též jméno p. A. Z. Donato, kterýž ucházel se o no- minaci za okresního soudece. Pan Donato jest zajisté v Saunders o- kresu všem krajanům dostatečně znám. Přitomně zabývá se úspěš- nou právníkou prací ve Wahoo, Neb., a před tím několik let též v Pragu školu vyučoval. — Dále se dovidáme, že pp. Doležalové vlast- ní nyní dva obilní elevatory, v nichž pouze sami obekodují. — V obou případech je to potěšující, že naši krajané tak zdárně, jak na poli politiky tak i v životě ob- chodním, pokračují.

* Jos. Kulháněk, rolník od Cre- te, Neb., navštívil nás min. stře- du v tiskárně a tu jsme se od ně- ho dověděli, že se právě vrátil z Dakoty, kde v okolí Ipswich u své dcery a zetě Jos. Horkého na 14- denní návštěvě měkal. V Omaze p. Kulháněk těžil se z pohostin- ství v rodině manželů p. V. Tau- chena.

* V průvodu rev. Kaliny ze So. Omahy min. středu v tiskárně po- těšení byli jsme návštěvou rev. Kenneth D. Millera z New Yorku. Mile zajisté působí, slyšme- li rodilého Američana plněně če- sky hovořiti. Pan Miller v Če- chách měkal 16 měsíců a za tu dobu velmi pěkně českou řeč si o- svojil. Bylo nám potěšením s o- běma pány chvíli si porozprávě- ti.

* Ve čtvrtek m. t. návštěvou v tiskárně našli poctil nás p. J. J. Šandera, obliběný hostinský z Weston, Neb., a jak s námi sdělil, přijel do Omahy, aby si odtud svoji manželku, kteráž po tři tý- dny v ošetřování v nemocnici sv. Josefa se nalézala, domů odvezl. Po dobu svého zde pobytu, pan Šandera i s chotí byli milými ho- sty v domácnosti jejich švakra p. Fred Hoje.

* Ve čtvrtek m. t. do Omahy přijel p. Vác. Virka, rolník od Morse Bluffs, Nebr., provázeje na této cestě svoji deernou slě. Emilii a švakovrou slě. Julii Ra- kovou. Jako dobrý náš přítel, p. Virka navštívil nás též v tiskár- ně a tu s námi sdělil, že se zmí- něnými dívkami přijel do Oma- hy, aby zde u očního lékaře oše- tření pro ně vyhledal. Dále s ná- mi sdělil, že v okolí Morse Bluff mají letos úrodu velmi uspokoji- vou. Pšenice sypala 18 až 20 bu- šlu a oves šel až 50 a více bušlů po akru. Korny jsou v dobrém stavu a slibují též slušnou sklí- zeň.

* V pátek m. t. do Omahy za- vítal p. Matěj Prokop, chvalně známý a velmi úspěšný rolník od Verdigre, Neb. Hlavním úmyslem jeho však bylo, aby zde v Omaze objednal na rovy drzemilova- ných a nezapomenutých, před časem zesnulých svých rodičů vhodný pomník, jimž by důstojně památka na ně trvale utěl. Dlou- hý čas všude požalován pátrali, kde by nějaký pěkný pomník ob- jednali, však níjak nemohli se rozhodnout, až konečně nyní p. Matěj Prokop přijel do Omahy a ihned odebral se do závodu umě- lecky provedenými pomníky p. F. Svobody, o němž všude slyšel tu nejlepší pověst hlásati. A zde skutečně podařilo se mu naléztí pomník, jaký původně si přáli. — Pomník ten jest jedním z nejnáb- hornějších, jež p. Svoboda má na skládě, a do těch nejmenších de- tailů umělecky proveden. Pochy- bujeme, že tak krásný mistrovsky provedený pomník jest na někte- rém hřbitově v západních státech postaven. Pan M. Prokop zajisté šťastný výběr učinil, neboť nejen že trvale památka na své zesnulé rodiče zvěstí, ale nádherný po- mník ten bude ten nejlepší obra- sou tamního hřbitova.